

~Radu Mihai Crișan: “Mihai Eminescu deținut politic?”

Verticalitatea fără fisură a conștiinței sale gazetărești i-a atras indezirabilitatea. Forțele antiromânești din afara și dinlăuntrul țării îl discreditează în ochii opiniei publice și îl extermină, lent, în detenție.

O versiune incitantă și, totodată, amănunțit argumentată, asupra cauzelor și desfășurării progresive a degradării organice pe care a suferit-o Mihai Eminescu, este formulată de Nicolae Georgescu și Călin L. Cernăianu, în lucrările: *Moartea antumă a lui Eminescu*, Editura Cartier, Chișinău, 2002 și, respectiv, *Recurs Eminescu. Suprimarea gazetarului*, Editura Semnele Timpului, Tamași, 2000.

Ei opinează că, M. Eminescu, devenit, prin natura imposibil de pervertit a conștiinței lui gazetărești, profund incomod tuturor centrelor antiromânești de putere – care-și exercitau, din plin, în epocă, influența asupra țării –, a fost distrus, în mod sistematic, de către agenți ai acestora – între care, și nota bene, jucând roluri-cheie, se numărau personalități de primă mărime ale vieții noastre publice. Strategia de lichidare ce i-a fost aplicată este structurată pe două etape, astfel: mai întâi, pentru a-l discredita în ochii opiniei publice și a i se retrage, fără a provoca acesteia suspiciuni, dreptul de a-și exprima convingerile în presă, i-a fost înscenată nebunia, cu efectul corelativ al decăderii sale din drepturile civile; apoi, în perioada internării lui abuzive în diverse sanatorii de boli psihice, a fost supus, în mod deliberat, unei barbare și continue proceduri de distrugere biologică, concretizată, în principal, prin administrarea de substanțe chimice nocive, inclusiv mercur sub formă de injecții¹⁰⁰³.

Totodată, eficacitatea derulării respectivei acțiuni eliminatorii era potențată prin mediatizarea intensă, pe tot parcursul ei, a diagnosticului, măsluit (inventat, la comandă, chiar de către somități medicale), de sifilis.

Acesta avea un dublu rol, și anume:

a) să adauge dezinteresului conștiinței publice față de persoana lui Mihai Eminescu (provocat prin pedalarea obsedantă a mass-mediei pe eticheta de nebun – de asemenea, diametral opusă realității) oprobiul moral al întregii societăți (manipulatorii fiind fin-cunoscători și, în același timp, perfid-speculatori ai psihologiei și mentalităților omenești);

b) să sporească credibilitatea diagnosticului de nebunie – în știința medicală existând o teză potrivit căreia sifilisul produce leziuni pe creier, perturbând, astfel, grav, totalitatea funcțiilor cerebrale, adică inclusiv gândirea.

Prelut din LUCEAFĂRUL ROMÂNESC